

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

IV. évfolyam, 14. szám

2014. szeptember 8.

Hivatás kulcs nélkül

Talán mindannyian emlékszünk még, hogy a rendszerváltást követően számos vasúti vezető próbálta cégünket helyes irányba terelni, a számos vezető számtalan új elképzeléssel kezdte meg munkáját. Az új vezetők új elképzeléseikhez gyakran találtak ki különböző szlogeneket. Minden elismerésem azé, aki kapásból fel tudná sorolni az elmúlt negyedszázad vasúti vezetőit, lehetőleg időrendi sorrendben. Jómagam erre nemigen vállalkoznék, főleg az időrendiség – no meg, a bőség zavara miatt...

Változások tömkelegét, gyakran számunkra értelmetlennek tűnő „újításokat” éltünk meg. Hol a centralizáció, hol a decentralizáció ütötte fel a fejét. S mi itt, a végeken igyekeztünk megfelelni az újabbnál újabb kihívásoknak. Biztosan több olvasóm halotta a korábbi években, hogy a vasút már régen megállt volna, ha nem lennének megszállott, a vasutat szívügyének tekintő kollégák és helyi vezetők. S bizony voltak és véleményem szerint még ma is vannak. De az elmúlt negyedszázad megannyi ötletei alatt lassan kiürültek a szolgálati főnökségek raktárai, elavultak dolgozóink szerszámai, megkopott ruházatunk.

Gyakran szembesülünk azzal, hogy nincs munkakesztő, nincs megfelelő kézműs, nincs alkatrész, nincs megfelelő méretű munkaruha, sőt az óriási hőségben még ásványvíz sincs. Ma igazi kihívásnak számít egy kiégett égő, vagy egy egyszerű ajtózárra cseréje is.

Persze van helyette napi nyolc órás munkaidő munkaközi szünettel megspékelve, van számtalan vizsgakötelezettség, összekuszálódott vezénylés, stressz az üzemorvosnál, ha lejárt a huszonkilencesünk, vagy épp álmatlan éjszakák, vajon lesz-e még erő holnap is a váltók között botladozni – hatvanévesen. Kollégáink minden nehézség, át nem gondolt változások és szervezgetések ellenére is szolgálatba állnak, a gyakran oly mostoha körülmények ellenére is teszik a dolgukat. Nem tárják szét a kezüket, ha fennakadás van, sok éves tapasztalatukat nem hallgatják el. De mit tehetnek, ha a főnökük tárja szét a kezét, mert nincs anyag, alkatrész, ráadásul pont azokhoz a munkákhoz, amiből pénz állna a házhoz.

Igaz, a főnök már nem tárja szét a kezét, mert nem szabad. A vasutas mégis keresi a megoldást, néha sikerül a semmiből is. De az is elfogy egyszer. Pedig ők legalább tudják, mi a dolguk, mert a vasút a hivatásuk.

És akiknél a megoldás kulcsa van?

Juhász Tiborné

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Hazajött a Fakupa

Tavaly visszavágót vártunk, hiszen a visszaszerveződött erősáramú csapat két éve átrendezte a TEB-es erőviszonyokat – legalábbis fociügyben, mert Záhony után ők őrizhették tovább az egykor fából készült, de ma már csillogó kupát. És bizony visszavágó helyett folytatódott diadalmenetük, ügyes, erőteljes játékkal maguknál tarthatták még egy évre a Fakupát, ráadásul idén újra feljűk gurultak a mértékadó jósdák kristálygömbjei. Míg végre ismét elérkezett a lehetőség napja, és augusztus huszonkilencedikén összejöttek a távközlős, erősáramús és biztberes kollégák, hogy folytassák a küzdelmet valahol ott, ahol tavaly abbahagyták. A helyszín ismét Püspökladányban, a strandfürdő sportpályája lett.

Hogy hányadik alkalommal rendeztek idén Fakupát, még mindig nem lehet bizonyosan tudni, de az biztosnak látszik, hogy legalább ötvenedszer léptek pályára, ezúttal Debrecen, az Erősáramú Alosztály, Kisújszállás-Püspökladány valamint Záhony focistái. A derbit a debreceni TEB osztály és a Vasutasok Szakszervezete hozta össze, a VDSZSZ támogatásával, a strandra is érvényes belépővel. A mérkőzések játékvezetője Horváth Imre kollégánk volt.

A kezdő meccset Záhony játszotta az Erősáramú csapattal, utóbbiak közül került ki az első góllövő is, Tóth Gábor személyében, és végül négy-egyre meg is nyerték a mérkőzést. De a lényeg, hogy a mieink vesztes kezdés után is inkább magukban hittek a kristálygömbök helyett, és a következő összecsapást három-nullra nyerték Kisúj-Püspökladány ellen. A mindent eldöntő meccset Debrecen válogatottjával játszottuk, és jó játékkal, no meg gólzáporral meg is nyertük tizenegy-egy arányban. A debreceniek szépítő gólját Peknyó Miklós varra be a hálónkba. A mi góllövőink Dávid Sándor, Nagy Mihály, Paráda Róbert és Tóth Ferenc voltak.

A Fakupa története során több szokás is hagyománnyá lett, ez egyik, hogy mindig valami finomság az ebéd, egykor nyáron sült szalonna képében, manapság valamilyen bográcsos étel készül, idén babgulyás. Azon is van még vita, hogy két szóba íródjon-e a kupa neve, a magyar nyelv szabályai szerint, vagy legyen Fakupa, ahogyan mondani szeretjük. Nekem az utóbbi szimpatikus, talán, mert egybeírva láttam először, valamikor 1980-ban.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

De a legfontosabb hagyomány az egyszerű, de ünnepélyes eredményhirdetés, és a díj átadása. Ez alkalommal Magyar Zoltán, TEB osztályvezető és Gera Sándor, szakszervezetünk képviselője, és az egyik főszervező adták át a serleget Nagy Mihálynak, a záhonyi csapat rangidős kapitányának. A mérkőzéseken megjelent Suszter Csaba, szakszervezetünk debreceni képviselőjének vezetője is. A továbbiakban folytatódott a délelőtti beszélgetések, ismerősök és kevésbé ismerősök, vezetők és beosztottak, no meg több, már rég nyugdíjba vonult kolléga között. És alighanem mindannyian egyetértünk abban, hogy jövőre ilyenkor, legalább ennyien, hasonló hangulatban találkozzunk ismét, és szurkoljunk sok érdekes, a „futbalett” elemeit sem nélkülöző meccseken.

Dolhai József

4625 Záhony Európa tér 5.
vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-286-1440, Fax: 03-70-63, 03-33-48
E-mail: juhasztne@zahonypnet.hu, zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Jubiláltak Miskolcon – negyven éves a Vontatási Kupa

Szombaton, augusztus hatodikán zajlott jelentős szakszervezeti támogatással a negyvenedik Vontatási Kupa. Az egészségmegőrző nyílt sportnapon Debrecen, Nyíregyháza, Záhony és a rendező házigazda, Miskolc vett részt. A szép hagyomány is megsüvegezendő, hiszen az egyik legrégebbi vasutas sportrendezvényről van szó. A vendégek és a meghívottak között alapítók is feltűntek, így Kósa Zoltán, Kovács József, Szakács László és Rubóczki István.

Mint mondták, 1973-ban a záhonyiak szervezésében indult el a nulladik Vontatási Kupa három csapat részvételével. Majd egy évvel később, 1974-ben már az első Vontatási Kupát rendezték meg Miskolcon, így nem véletlen, hogy ugyanott jubiláltunk. Élmenydús rendezvények voltak, korábban két napra is sikeredtek, mondták az alapítók, akik már régen a jól megérdemelt nyugdíjas éveiket töltik. A MÁV-nál történő szét- és kiszervezések sem gátolták, illetve akadályozták a kupa megrendezését, mely túlélte a változásokat.

A mérkőzések sorát Záhony Nyíregyházával kezdte, és 5:1 arányban bizonyultunk jobbnak, Balogh Sándor öt góljával. A második találkozón Miskolc 1:0 arányban legyőzte Debrecen csapatát, majd következett a bronzmérkőzés, melyen a nyíregyházi csapat 3:1 arányú győzelmével elvitte a harmadik helyet Debrecen elől. A Juhász László szakvezető által dirigált záhonyi csapat a döntőben a házigazda miskolciakat 4:2 arányban legyőzte, így az első hely, és a 40. Vontatási Kupa Záhonyba került. A négy gól szintén Balogh Sándor nevéhez fűződik, így a technikai bizottság egyhangú döntése alapján a gólkirályi cím mellett a legjobb játékos díjat is Balogh Sándornak ítélte, aki sportszerűen Lipták Sándor csapattársának ajánlott fel azt.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

A díjakat a hazai szervezők adták át. A nap eseményéhez tartozik még, hogy a menedzserek mérkőzésén a gépészeti válogatott 5:3 arányban bizonyult jobbnak a vegyes csapatnál. Természetesen a nap nem csak a labdarúgásról szólt, hanem a baráti beszélgetéseken túl szakmai megbeszélésekre is sor került, hiszen a területek vezetői, valamint a szakszervezetek képviselői is részt vettek a rendezvényen. Egy biztos, szombaton jó volt Miskolcon Záhonyinak lenni, és természetesen Balogh Sándornak külön jár az elismerés. Molnár Csaba bejelentése nem érte meglepetésként a jelenlévőket: a kupát jövőre Záhonyban rendezzük meg.

Zubály Bertalan

4625 Záhony Európa tér 5.
vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-286-1440, Fax: 03-70-63, 03-33-48
E-mail: juhasztne@zahonynet.hu, zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

HUMORSAROK

PRODUKCIÓ

A falu hentes bemutatja egyedülálló produkcióját: Szájába veszi a malac farkát, és pontosan megmondja annak súlyát. Ezt látva az egyik kisleány megkéri, mutassa meg az ő anyukájának is.

– Rendben – mondja a hentes – szaladj haza érte!

A kisleány el is szalad, de az anyukája nélkül érkezik vissza.

– Hol hagytad anyukádat – kérdezi a hentes.

– Sajnos nem tudott jönni, mert éppen a postást méri...

ÁLLATI KARAMBOL

Száguldozik egy motoros az országúton, és egyszer csak nekicsapódik a bukósisakjának egy veréb. A veréb elájul. A motoros megsajnálja, hazaviszi. Beteszi egy kalitkába, ad neki vizet, egy kis kenyeret. Egy óra múlva a motoros elmegy dolgozni, így a veréb egyedül marad. Eltelik még egy kis idő, és a veréb magához tér, körbepillant.

– Atya ég! Rács, kenyér, víz! Csak nem halt meg a motoros???

Balogh Attila